

I. N. D. N. 7. C.

DISSERTATIONEM INAUGURALEM,

DE

1703, 5

SPONSALIBUS
CLANDESTINIS,

SUB PRÆSIDIO ALTISSIMI,

EX CONSENSU INCLYTI JURIS-CONSULTORUM
ORDINIS IN CELEBERRIMA, PER ANTIQVA
MOGUNTINENSI ELECTORALI ACADE-
MIA QVÆ EST ERFURTI,

PRO LICENTIA

*Summos in Ulroque Jure Honores, Immunitates
& Doctoralia Privilegia legitime
riteq; consequendi,*

Publicæ Eruditorum Disquisitioni
decenter submittit

MARTINUS SCHINDLERUS

Schneebergâ-Misnicus,

IN AUDITORIO JCIORUM MAJORI,

Horis consuetis.

A. O. R. 1703. die 30. Junij.

ERFORDIÆ,

Typis Job. Henr. Groschij, Acad. Tyogr.

27.

5

24.

INSTITUTIONE IN ALMA MATER

POSSIBILIBUS
CLAUDESIENSIS

DE UNIVERSITATE
ORDINE ET STATUTIS

PRO LICENTIA

AD STUDIUM
S. MARTINI

MARTINI-SCHULLE

ERFOLG

Iris & Juvenibus, Mulieribus & Virginibus, Majoribus & Minoribus, ætate varijs, absque Titulis & Honoribus decenter competentibus, innominatis, Fratri Germano adhuc viventi, præter duos mortuos, Charissimo, Sororibus, vitam, unicâ mortuâ, adhuc agentibus duabus dilectissimis, qui, quævè ex Patris Mei, Matrisquè Meæ dilectissimæ b. m. utriusque, Prosapia sunt Progeniti, Progenitæ; Nec non omnibus exinde dependentibus adhuc viventibus Patruelibus, Matrueibus, Affinibus, Nepotibus, Pronepotibus, Abnepotibus, ut & Meis quinque Filijs, duabusque Filiabus, & per hanc unam acquisito Charissimo Genero, & per illorum unum, perceptæ Nurui s'vavisimæ; Ex hac verò Natis duobus Nepotibus, & quidem dilectissimis, uni ex Genere Malculino, alteræ Fœminino; nec non ex Filiâ elocata in lucem progenitæ adhuc Nepoti, alterâ mortuâ.

A 2

Unico

Unico quasi verbo:

Omnibus & singulis ex Benedicta & Amplissima
Prosapia SCHINDLERIANA Natis, Agnatis,
Cognatis, Prognatis, penè innumeræ Proli, ex-
optat, à Deò Ter Optimò, Maximo *αυτοκρατορα*
πρωτα non solum in hoc terrestri, sed demum et-
iam in cœlesti orbe, decenterque & respectivè
cum omni Reverentia & Honoris prosecutione

*Dissertationem hanc Inauguralem ad perpetuam
Eorundem Memoriam*

D. O. D.

*Ex Prosapia SCHINDLERIANA stipitis suprâ
dicti, Natus
FILIUS Sextus.*

MARTINUS SCHINDLERUS,
Autor & Defensor.

I. N. D. N. 7 C!

Ntequam Matrimonium contrahatur vel Nuptiæ fiant, sponsalia legitima præcedere solent, illud autem in Jure Divino, Civili & Canonico esse licitum, modò legitimè fiat, non est quod dubitemus; cum DEUM ipsum Autorem Conjugij venerari oporteat, uti clarè patet, *Genes. cap. 1. vers. 27. & 28. & cap. 2. vers. 18. cap. 5. vers. 1. & 2. cap. 9. vers. 1. Matth. cap. 19. vers. 4. & seqq.* esse quoque non solum pium & Auctori Deo nostro gratum, acceptumque, sed etiam Filio Dei, unico nostro Salvatore & Redemptori totius humani generis, vel inde patet, quod suâ honorificâ præsentia & miraculòsplendidissimo primò, nuptias in Canâ Galilææ celebratas, cum Matre suâ benedictâ, à Nobis specialissimè honoranda, venerandaque clementissimè illustraverit, uti legitur

A 3 apud

apud *Johann. cap. 2. vers. 1. & seqq.* Insuper matrimonium à Deo, ter optimò, maximò honoribus varijs fuit condecoratum, siquidem ipsemet apud primos Parentes nostros, Adamum & Evam, in eorum conjugio exstitit Pavanymphus, & Adamo Uxorem suam gratiosissimè non solum adduxit, sed & Sacerdotem se præsentavit, qui eos copulavit & benedictione largissimâ ornavit, ornatisque certas Conjugij leges, quibus obtemperandum, præscribere voluit, uti apparet *ex Cap. 1. Genes. vers. 28. cap. 2. vers. 24.* Nec minus Protoplastorum nostrorum Parentem se exhibuit, quando dictam Evam Adamo non modò in matrimonium dedit & elocavit, sed etiam ipsi à se elocatae opulentissimam quasi dotem, nimirum totum mundum vel universale omnium rerum Dominium exhibuit, uti *alleg. Cap. 1. Genes. vers. 28.* innuere videtur. De Honestate Conjugij quoque dubitari haud potest; Matrimonium enim est quasi medicamentum ab honestate depromptum, adversus vagas hominum libidines, scortationesque, ut docet Apostolus *1. ad Corinth. cap. 2.* dicens: Propter fornicationem habeat unusquisque uxorem suam, & unaquæque virum suum; & exinde Plutarchus *de educat. liberor.* haud

haud ineptè admonere voluit : Tutissimum esse
vinculum juventutis, quò isti, qui libidinibus &
voluptatibus sunt dediti, atque reprehensionibus
obtemperare detrectant, devinciri possint; Ne-
cessitatem ejusdem varius finis evincit, & quidem
primarius, sobolis videlicet procreatio, ex hac
enim propagatur & conservatur Genus huma-
num secundum legem Altissimi *Genes. cap. 1. vers.*
28. ubi dixit: *Crescite & multiplicamini & replete*
terram, hinc benè Justinianus noster, *Novell. 22. in*
Prefat. ait : Si enim Matrimonium sic est hone-
stum, ut humano generi immortalitatem videat-
ur artificiosè introducere & ex filiorum procrea-
tione renovata genera manent: Jugiter DEI cle-
mentia, quantum est possibile, nostræ immortali-
tatem donante naturæ, rectè nobis studium est de
nuptijs; unde notatu digna sunt Godofred. *ad al-*
leg. præfationem verba: dum scribit: etiam hu-
manum genus nuptiarum solo interventu repa-
rari, ac propterea hanc de Nuptijs constitutionem,
majore Sollicitudine suscipiendum esse; Nuptijs
quoque immortalitatem quandam generis hu-
mani Numa introduxit, Theophil. *Instit. de Jure*
Naturæ; & lanè non immeritò, quia per bonam
con-

consequentiam ex legitimò Conjugio Ecclesia Christi in totò ferè terrarum orbe, & præprimis in hisce terris colligitur, collecta propagatur, propagata sustentatur; quod etiam Conjugiò deficiente, si nimirum quivis abstineret à matrimonio, maximopere noxium esset Rebus Publicis: Quæ & ex Conjugiò continuatò non solum augentur, amplificantur etiam, multò magis servantur; quò nimirum omnes status in totò hoc mundo, exinde quasi resurgere queant, & quoniam Nuptias Sponsalia, ut antedictum, antecedere solent, atque Sponsaliorum alia sint publica, alia clandestina; idèd in Disputatione nostra Inaugurali Materiam de CLANDESTINIS SPONSALIBUS aliqualiter proponere placuit, cum propter temporis penuriam tractare plenius non licuerit; Faxit DEUS, quò fiant omnia in Ejus Nominis Gloriam, Proximi, meique propriam non terrestrem solum, sed tandem coelestem salutem!

CAPUT I.

De Sponsaliorum Etymologia, Definitione & Divisione.

TH. I.

Rius quam ad rem ipsam perveniamus [I.] breviter Etymologiam Sponsaliorum aspicerere venit. Sponsalia à spondendo dicta esse Ulpianus *in l. 2. ff. 3. b. t. innuit*. Vocabulum enim spondendi etiam solenne fuisse instipulationibus ex §. 1. *Inst. de Verb. Oblig.* patet, inde

evenit, omnem stipulationem, promissionemque sponsonis nomine venisse, *l. 7. ff. de verb. sign. l. 19. §. 2. ff. de Edil. Edict.* propterea moribus veterum præprimis Romanorum fuit usitatum & legibus condecoratum futuras sibi uxores, quamvis & hoc quandoque pactò, & non semper stipulatione factum sit, secundum *leg. 2. t. 4. C. & l. f. ff. b. t.* spondere; unde etiam sponsus, sponsave habuit appellationem *l. 3. ff. b. t.* ejusmodi exempla quamplurima de ratione spondendi veterum refert Briffonius *Tract. de form. & solenn. Pop. Rom. Verb. lib. 6. p. 543.* Cypræus *de Sponsal. c. 3. §. 3. & seqq.* Germanicè dicuntur sponsalia, *Verlöbniße* / à quibusdam verò die *kleine Hin- fühlung/* oder das *Hinfühlungs-Fest* / ex hac forsitan ratione, quia spondendo Sponsus & Sponsa sibi invicem

B

por-

porrigunt manus, easque palpando reciproce stipulationem perficiunt; secundum vetus illud proverbium: En dextram, fidemque. Etenim *l. 2. ff. de sponsal.* Ulpianus stipulationem illam & sponsonem moribus Veterum referri demonstravit, haud tamen negando, stipulationem posse adhuc adhiberi; quod tamen non adeo strictè observatur, quia stipulationum solennitas insponsalibus admodum remissa, *l. f. ff. de spons.* ubi legitur: in sponsalibus constituendis parvi referre per se & coram, an per internuncium, vel per epistolam, an per alium hoc factum sit, quod minime procederet, interveniente stipulatione si opus esset, quæ inter præsentem non nisi conceptis verbis fieri potest, *l. 1. §. 1. ff. d. Verb. Oblig.*

TH. II.

Misâ nunc Etymologiâ Sponsaliorum, ad definitionem eorum in genere progredimur; Sponsalia dicuntur mentio & repromissio futurarum nuptiarum, *l. 1. ff. de Spons. c. nostrates 30. quæst. 5.* Notanter dicitur mentio & repromissio, quia per mentionem intelligitur interrogatio, Germanicè die *Ehewerbung* / per repromissionem verò responsio, Germanicè die *Zusage*; igitur promissio futuri matrimonij non potest esse sine conditione mutue promissionis,

TH. III.

Sed cum non uno eodemque modo sponsalia contrahentur, ideo distinguntur ea de jure Canonico [I.] in sponsalia de præsentem, & de futuro; illa dicuntur, quæ per verba temporis præsentem; hæc autem, quæ per verba futuri temporis contrahuntur, *c. pen. x. de spons.* quæ tamen distinctio juri civili est ignota, ubi omnia sponsalia sunt

sunt defuturo, suntque spes futurarum nuptiarum *l. 6. ff. de spons.* & ideò hæc juris Canonici divisio non adeò congrua videtur, & minus toleranda dicitur à Carpzov. *in Jurispr. Consist. lib. 2. tit. 2. defn. 17. n. 4.* [II.] Sponsalia alia sunt pura, alia conditionata; Hæc dicuntur, ubi consensus sub certa aliqua conditione adhuc suspenditur; Illa verò, ubi absque conditione sponsalia sunt contracta, [III.] Dividuntur sponsalia in jurata & injurata: Jurata dicuntur, quando juramento de futuris nuptijs celebrandis vallata est promissio, *c. 17. ff. de spons.* Non jurata sponsalia sunt, quæ absque juramento contrahuntur, *c. 7. §. 4. X. de sponsa duor.* (IV.) Denique sponsalia alia sunt publica, quæ coram testibus, cum consensu parentum & sic legitimè sunt contracta, ad quæ ad minimum duo testes sunt necessarij, *l. 12. ff. de Test.* In ore enim duorum vel trium testium consistit verbum, *Deuter. 17. vers. 6.* alia *Clandestina*; quia autem de his plura in Disputatione nostra sumus prolaturi, hic ulterius de ijs disserere omnibus & seqq. Capit. reservamus.

CAPVT II.

De Clandestinis Sponsalibus in genere, eorundemque Distinctione, Nullitate & contrariâ Validitate.

TH. I.

Sponsalia Clandestina sunt, quæ sine interven-
tu testium celebrantur; item quæ à liberis sine
consensu Parentum sunt inita, & sic haud
legitimè facta. Hinc est, quod dividantur

B 2

in

in clandestina propriè talia, & impropiè talia; Clandestina propriè talia ita dicta sunt, quæ clam, remotis testibus & arbitris fiunt; & hæc omninò sunt prohibita, idque ob dignitatem & honestatem matrimonij publicam vid. *Carpz. part. IV. Consist. 20. defn. 7. item in Jurispr. Eccles. lib. 2. tit. 2. def. 33.* Clandestina impropiè talia verò dicuntur, quæ quidem coram testibus fiunt, sed absque Consensu parentum & hæc non sunt legitima, sed de jure civili in foro Protestantium ipso jure nulla, §. 12. *Inst. de Nupt.* licet centum vel mille testes præsentés fuerint; Unde liberi ejusmodi clandestina sponsalia facientes, ea propter carceris pœnâ, vel aliâ ordinariâ puniri valent; secundum *Carpzov. in Jurispr. Consist. vel Eccles. lib. 2. defn. 50.* & si liberi contra parentum consensum clandestina sponsalia fecissent, & juramentò confirmassent, tamen non sunt valida; imò si per benedictionem sacerdotalem consummavissent, plerisque in locis, præsertim in Saxonîâ, migrare eos oportet ex illis Provincijs, atque à Parentibus in totum possunt exheredari, vid. *Carpzov. d. lib. 2. def. 61.*

TH. II.

Quoniam verò Consistoriorum ordinatione quòque sponsalia clandestina ob conjugij dignitatem, cum Deum Autorem, uti supra dixi, agnoscat, sunt prohibita, ut & ob publicam honestatem, quæ non in angulo, vel clam, remotis testibus & arbitris de puellari pudicitia tractare admittit, multaque inconvenientia & absurda exinde oriuntur, meritò illa pro illicitis & invalidis reputantur, quia exinde lites inextricabiles, perjuriam, & incestuosæ copulæ eveniunt; Sæpissimè etiam vilis conditionis homuncio cum honesti & excellentis Viri Filia clandest-

destina potest facere sponsalia, quæ tamen legibus sunt
invalida l. 44. ff. de ritu nupt.

TH. III.

Certò respectu autem clandestina Sponsalia pos-
sunt fieri valida, præmissis, si adfuerint testes duo ad
minimum, licet Consensus Parentum ab initio defecerit,
modo subsequatur; distinguendum etiam est, an liberi
ad Sponsalia adhuc contrahenda consensum Parentum
requirant, vel eum in Sponsalibus reservaverint, eaque
sub conditione hæc, si Parentes consenserint, celebra-
verint: An verò Parentibus irrequisitis Sponsalia pure &
perfectè jam contraxerint;posito casu priori, Parentes
abque justa causa & impedimento nuptias nequeunt impe-
dire, Carpzov. *suprà alleg. l. 21. 3. def. 53.* Posteriori
verò casu; si nimirum clandestina desponsatio, in scijs Pa-
rentibus, præcesserit, Sponsaliaque contraxerint pure,
sufficit hæc ipsa ratio, quod liberi Mandatum & Præce-
ptum DEI neglexerint, de honorandis Parentibus, sequè
ipso è Patria potestate, contra voluntatem Parentum
subducere voluerint, nec cogendi sunt Parentes, ut præ-
ter hanc rationes adducant alias; uti benè annotavit Dn.
Gerhardus *in loco de Conjug. §. 89. pag. 163.* & sanè in hoc
etiam convenit, quod Bidenbachius scripsit: Si Parentes
unam illam causam justè possint prætere, quod clam
vel istis in scijs liberi minorennes alijs fidem dederint, &
quod altera pars nuptias quæsiverit clandestinas, si con-
tra ordinationem publicam fecerit, cum parati sint ipsi
Parentes de honestis nuptiis suo tempore prospicere li-
beris, non possunt urgeri fortius, & hoc casu rescinditur
Matrimonium in Consistoriis, si maximè Parentes non
habeant alias dissentientiendi causas, *can. matrim. c. 1. quest. 1.*

Nam Auctoritas & Consensus Parentum semper debet
 præcedere Nuptias vel Sponsalia, *pr. 7. de Nupt.* perinde
 ut tutoris auctoritas quæ post actum interposita eam haud
 corroborare valet, nisi de novo actus celebretur, §. *Tutor,*
inst. de auct. Tut. l. 9. §. Tutor ff. eod. tit.

CAPVT III.

*De quatuor causis legitimorum, clandestinorum,
 & ex postfacto legitimorum,
 Sponsaliorum.*

TH. I.

CAUSA efficiens in Sponsalibus legitimis est
 consensus, *l. 4. l. 11. pr. ff. de Sponsal. non.*
 Sponsalia ineuntium solum, sed etiam eo-
 rum, quorum sunt in potestate, *l. 7. §. 1. ff. b. t.*
 ex quo §. quoque probatur, tacitum Parentum consen-
 sum sufficere, modo certus & non præsumtive ex verbis
 ambiguis collectus sit, *Carpzov. Jurisprud. Eccl. lib. 2. def.*
42. ita etiam in clandestinis sponsalibus inter sponsum &
 sponsam requiritur Consensus, qui præcedere debet, &
 Causa efficiens est, præmissis ex post facto legitimatis
 Sponsalibus Clandestinis, si vel tacite connivendo, & ex-
 presse consentiendo Paterfamilias liberorum Sponsalia
 Clandestina ratihabeat.

TH. II.

Materia vel objectum circa quam versantur spon-
 salia, tam publica, quam clandestina sunt subsequentes
 Nuptiæ, *Wesenbec. b. t. num. 5.* Sicuti enim differt mu-
 tui promissio ab executione promissi, ita etiam à Nuptiis
 Spon-

Sponsalia; unde matrimonij spes, & sperata nuptia eadem appellantur, *l. 13. §. 3. ff. ad L. Jul. de Adult. l. 6. ff. de sponsal.*

TH. III.

Causa formalis substantialis sponsaliorum etiam clandestinorum, per argumentum, consistit in sponsalicio consensu futurum matrimonium inducente; *l. 4. l. 7. pr. & §. 1. l. 8. ff. hoc tit.* ubi bene observandum, quod interponatur consensus, vel expressè, vel tacitè; Tacitè per signa, factaq; consensum exprimentia, e. gr. si virgo aut uxorei, qui desiderat eam in uxorem ducere, annuar & dextram insignum matrimonij contracti præbeat, osculum imprimat, vel anulum oblatum accipiat, licet ne verbum proferat; expressè verò consensus fit per stipulationem, *l. 1. & 2. ff. h. t.* vel per alia de futuro matrimonio indudentia verba; Formam verò accidentalem quod concernit, ad eam pertinet, sponsalia posse contrahi, vel purè, vel in diem, vel sub conditione, *c. t. X. de condit. appof.* & si conditio sit necessaria, haud obligationem differt, *l. 9. §. 1. ff. de novat. l. 79. ff. de condit. & demonstr.* Adjecta conditione impossibili verò irrita sunt sponsalia, *c. f. in f. X. de condit. apposit.* vid. Carpzov. in *Jur. prud. Eccles. lib. 2. def. 23. num. 1. & seqq.* Si verò conditio sponsalibus annexa, est turpis, simulque pugnat cum ipsa matrimonij substantia, reddit sponsalia nulla, *c. f. X. de condit. apposita.* simpliciter verò turpis conditio apposita, habetur pro non adjecta, *d. c. f. X. de condit. apposita.* & hoc fit ideò, ut petulantia eorum, qui insidias pudicitia sexus imbecillis struunt, injiciatur frænum, Carpzov. *d. def. 23.* & quia, etiam conditiones sunt honestæ & licitæ, quæ sponsalibus apponuntur, ideò obligationes sponsaliorum suspenduntur.

tur.

tur. *arg. l. 213. de V. Sign.* conditionibus tandem existentibus, rata & firma, absque novo interveniente tractatu, fiunt sponsalia.

TH. IV.

Causa Sponsaliorum finalis est subsequens Matrimonium, Wesenbec. *h. t. num. 7.* & quoniam sponsalia clandestina variis modis possunt fieri publica & legitima, de quibus videri potest Carpzov. & alii Autores, causâ demum finali appositâ, etiam brevitatis studio ob penuriam temporis, Disputationis nostræ Inauguralis facimus in Divini Nominis Gloriam.

FINEM.

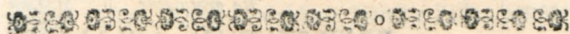

Europa sœvis dum calet ignibus,
 Et Martiali concrepat Ægide,
 Legum lacertos literatos
 Bellè doces superare **SCHINDLER.**

*Ita DN. Disputanti applaudit
 Alma Universitatis Gerane RECTOR*

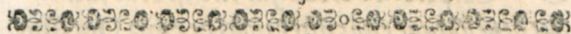
JOANNES PHILIPPUS Streit / J.U.D.
Elect. Regim. Consil. & Fac. Jurid. Ass. ff.

Clandestina negas, sponsalia publica rectè
 Letis auspicijs sint Tibi fausta precor.

Properanti Calamo scribebat

JOANNES MATTHIAS WINCOP,
 Phil. & J. U. D. P.P. & Facult.
 Jurid. Decanus,

Cum Tibi iuxta Themis nubat, Clarissime Schindler,
 Et nectat fertum Sponsa venusta Tua;
 Sponse, spondititi, Sponsa sponsalia sponde
 Munera, Muneret hæc munere Munificus.

Hæc

*Nobil. & Clarissimo DN. Candidato,
 Eautori suo honorat. congratulatur*

JOH. HENR. Meier / D. Prof. Decretal.
*Publ. Facult. Jurid. Senior, & Electoral.
 bujatis Judic. Ass.*

C

Tractasti

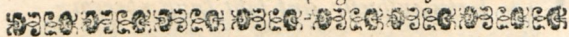

Traclasti Themidos studio, SCHINDLERE tenaci.
 Aurea Sacra, seroq; satis tua cognita laus est;
 Fungere ecce! Tuo jam jam quoque munere rite,
 Doctâ contortos dum dexteritate resolvis
 Doctorum nodos jurisq; pracula pandis.
 Quid tandem restat! Quae speras præmia tandem?
 Splendida: Nam Plæbus Tibi mox feret ipse coronam,
 Quae mediâ nescit nunquam marcescere brumâ.
 Gratulor augmentum hoc Tibi nobile, Fautor, honoris;
 Opto Tibi ac aliis hinc commoda larga redundent!

Ita gratulatur

ERNESTUS Zengell / J. U. D.

Prof. ord. Dig. & Fac. Jur. Ass.

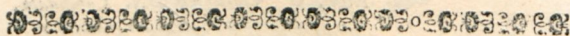

EPIGRAMMA.

Sat benè, si citò sat, dicunt Te carpere honores;
 Carpere Te credo sat citò, si benè sat.
 Sat benè, satque citò cum sumas præmia Doctum,
 Adsumas, voveo, sat quoque feliciter!

Ita meritisimas Nobiliss. & Consulissimi DN.
 DOCTORANDI dignitates Academicas
 votivè persequitur

JUSTUS VESTI, Med. D. & P. P.

CLandestina vetas Sponsalia, publica laudas,
 Quam, SCHINDLERE, Tuo fervidus ingenio.
 Sponsus

*Sponsus cum Sponsa celebres Sponsalia fausta
Pro merito laudis! quid precer ipse magis?*

Sic ominabatur. & Nobilitis, DN DOCTORANDO.
Affin i honoratissimo per Honores Academi-
cos Sacræ Themidi sefe desponsanti, die In-
augurali applaudebat

JOHANN ANDR. FISCHER / Med. D.

Prof. Publ. E. & Med. Prov. Ducal Isenac.

Herr L. Martin Schindler. 1702.

Die Mäusen suchten hier in dessen werthen Nahmen/
Das Jahr / in welchem Jhn die Pallas hat ge-
kröhnt/

Und als Sie/biß auff eins damit zurechte kamen/
So sehen Sie sich fast vor jedermann verhönt.
Apollo wußte selbst der Sache kaum zu rathen/
Wenn man zu allen Glück die Venus nicht erblickt;
Denn als Sie diese nur/im Scherze gleichsam baten:
Was sich denn hätte wohl zum Nahmen noch geschickt?
So lachte Sie und sprach: Das weibliche Geschlechte /
Kan hier noch etwas thun. Setzt ein Kossigen bey/
Denn kommen Er und Sie in allen wohl zu rechte /
Hi habe Ihr **Siebenzehn** mahl hundere un auch drey
Apollo mußte nur des Einfalls selber lachen /
Denn ob die Venus gleich voll Interesse schien;
So waren's aber doch nicht ungeräumte Sachen/
Daß **Braut- und Doctor Kranz** auff einem Haupte
blühn.

Die Themis wüßte nun den Vorschlag mit zu preisen;
Doch rechnete man hier noch einen Scrupel aus!
Wenn sich das Glück nicht mit einer andern weisen,
Und käm so denn die Zahl auff noch viel Jahr heraus.

Hier nächst Apollo Rath: Man laß also geschehen:
 Man zehle zwanzig noch/ ja mehr als dreyßig Jahr/
 So ist Herr Schindlers Glück auff eins nicht angesehen:
 So froh Er heuer ist/ so sey Er immerdar.

Dieses letzte Wünschet zugleich mit/ des Herren
 Lic. zeitberige Tisch-Gesellschaft/ bey

Tit. Herrn FRANCISCO DIONYSIO Fischern/
 Stadt-Beigt und Hauptmann/ wie auch vor-
 nehmen Apothekern alhier.

Was lange wärt/ wird endlich gut.
 Die Theemis hat in etwas aufgeschoben
 Zu crönen Dein gehrtes Haupt:
 Doch hat sie/ey' manns selbst geglaubt/
 Dich nun auf ihren Schooß erhoben/
 Indem sie steht/ was deine Klugheit thut.
 Was lange wärt/ wird endlich gut.

Die Ehre folgt der Tugend nach.
 Drum/ weil mit rechte die guten Weisheits-Pröben /
 Die wir an heute von Dir s. h'n/
 Und billig nach Verdienst erhöh'n/
 Der Eigensinn muß selber loben /
 Erlangst Du/ was die Mühe längst versprach.
 Die Ehre folgt der Tugend nach.

WohlEdler Schindler/ großer Freund/
 Der Himmel fördre Dein Beginnen:
 Er führe deinen Namens-Ruhm/
 Als ein erworbenes Eigenthum/
 Bis an die hohen Himmels-Zinnen/
 Und gebe was Dein Herze wünscht und meint/
 WohlEdler Schindler/ großer Freund.

Mit diesen wenigen sollte seine *Devoir* Glückwünschend ables-
 gen des Hn. *Doct. andi* gehorsamster Diener

BENJAMIN Laur/ Ss. Theol. Stud.

ULB Halle

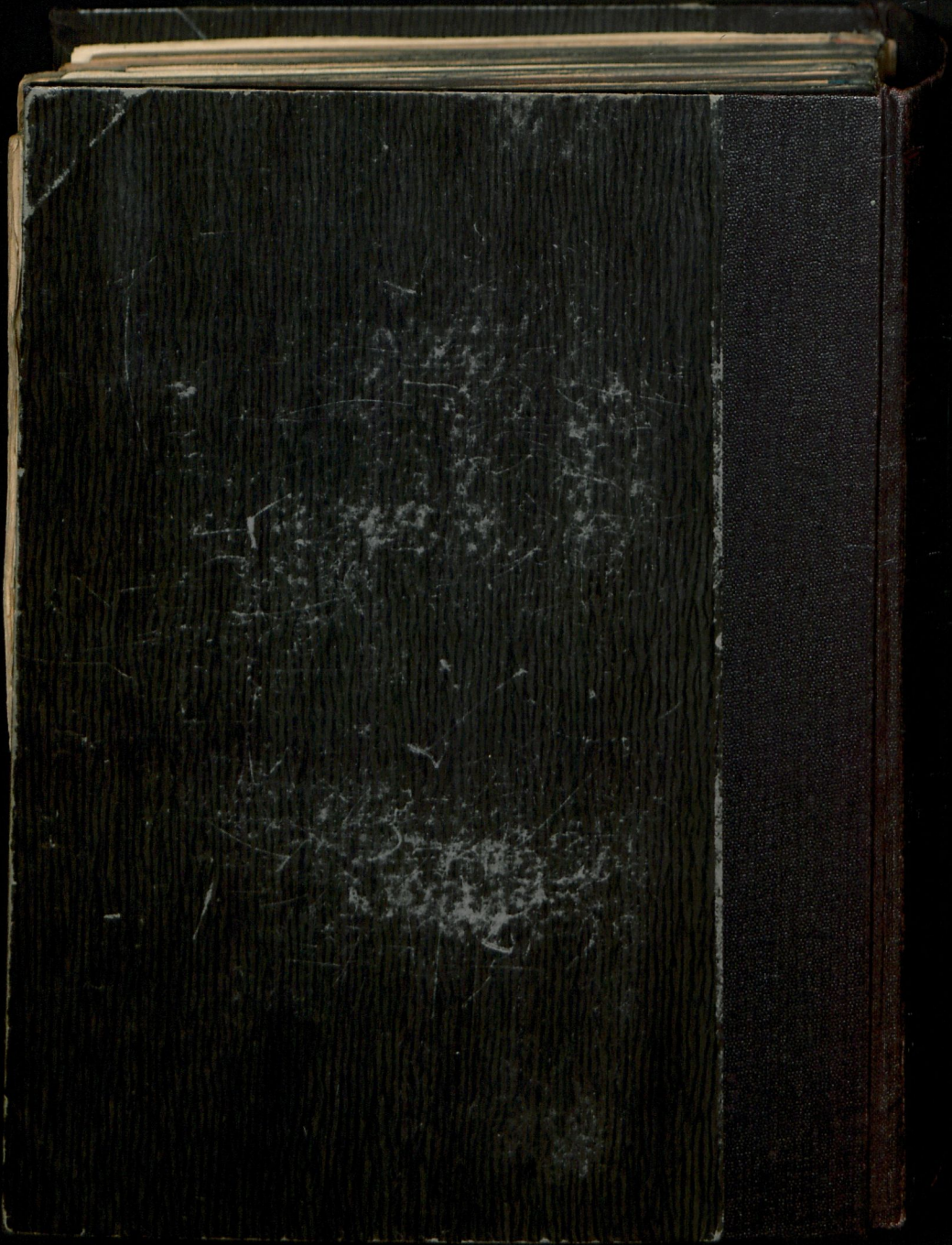
3

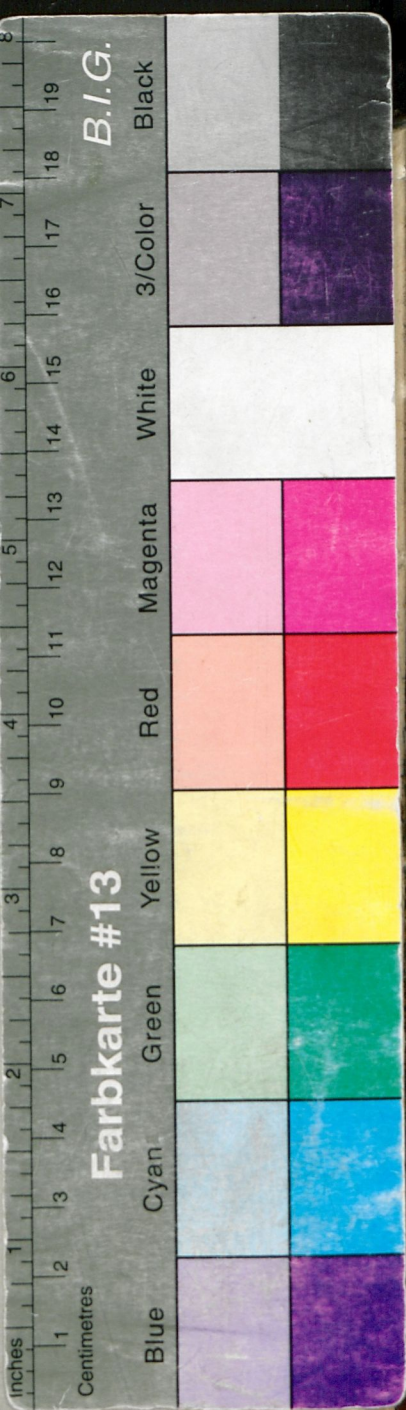
005 355 346

Vd 18

I. N. D. N. J. C.
DISSERTATIONEM INAUGURALEM,
DE 1703,5
**SPONSALIBUS
CLANDESTINIS,**

SUB PRÆSIDIO ALTISSIMI,
EX CONSENSU INCLYTI JURIS-CONSULTORUM
ORDINIS IN CELEBERRIMA, PERANTIOVA
MOGUNTINENSI ELECTORALI ACADE-
MIA QUÆ EST ERFURTI,

PRO LICENTIA

*Summos in Utroque Jure Honores, Immunitates
& Doctoralia Privilegia legitime
riteque consequendi,*

Publicæ Eruditorum Disquisitioni
decenter submittit

MARTINUS SCHINDLERUS

Schneebergâ-Misnicus,

IN AUDITORIO JCIORUM MAJORI,

Horis consuetis.

A. O. R. 1703. die 30. Junij.

ERFORDIÆ,

Typis Job. Henr. Grofchij, Acad. Tyogr.

27.
5

24.

